

NAPOMIONAĆ (15) *vb pf*

a oraz *oba* o jasne.

inf napomionąć (8). ◇ *praes 2 sg* napomi(e)niesz (1). ◇ *praet 3 sg m* napomionął (2). ◇ *3 pl m pers* napomionęli (1). ◇ *con 2 sg m* byś napomionął (1) *ModrzBaz*, by napomionął (1) *LibLeg*. ◇ *3 sg by* napomionął (1).

Sł stp: napomionąć się, *Cn brak*, *Linde XVI w. s.v. napominać*.

Powiedzieć komu, jak należy lub jak nie należy postępować ze względu na skutki dobre lub złe, pouczyć, przestrzec; admonere Mącz, Modrz; reprehendere Mącz [w tym: kogo (13)] (16) : Syrus est praeherendendus, atque adhortandus mihi, Mufzę Syruś przed fię przizwać y nąpomionąć. Mącz 221a.

napomionąć z czego (2): *RejPos* 131v; V ftórych ludzi widzimy że Filozofowie/ y prawá piáli ábo ftánowili/ y wiele rzeczy vkazáli/ ktore ludzi przez wżytek čás żywotá ich/ y we wżytkich śprawách z wiela nąpomionąć [*de multis rebus admonerent*] á przełtrzec mogą *ModrzBaz* 129.

[*napomionąć ku czemu*: maż go [*niemocnego*] napomionąć ku modłeniu a tak mowić. *UstKościel* 177.]

napomionąć przez kogo (1): A przeto iefli kogo do ciebie táiemnie ofkárzono/ pátrżayże tego/ żebyś ofkárzonego/ ábo łam/ ábo przez kogo inżego ná pokoiu nąpomionął [*ut delatum ... admoneas*]/ á iego ábo przyznánie/ ábo obmowę wysłýżał/ nieoznáyemuiąc przedsię tego kto ofkárzył. *ModrzBaz* 21.

napomionąć w czym (3): áżci go w tym Anioł Páńłki przez łen nąpomionął/ żeby łie nieobawiał małżonki łwey Máryey wziąć łobie zá żonę. *CzechRozm* 161v; *ModrzBaz* [38], 129.

Ze zdaniem dopełnieniowym [w tym z zapowiednikiem: w tym; aby, żeby] (2): Napomyeniesch tesch pana woyewode abi poflowye yego nyechodzyly do Krola ye^{so} M. yedno zwyadomofczyą łtarofth pogranycznych Camyⁿeczkye^{so} abo Hallyczkyego *LibLeg* 10/122v; *CzechRozm* 161v.

W charakterystycznych połączeniach: napomionąć z wiela; napomionąć przez sen.

Zwroty: »napomionąć czym imieniem [= *w czym imieniu*]« (1): Aliquem admonere verbis alterius, Nąpomionąć kogo czym ymieniem. *Mącz* 231a.

»przyjacielskie napomionąć« (1): Amice et simpliciter reprehenderunt, Prawie przyjacielskie nąpomionęli. *Mącz* 394b.

Szereg: »napomionąć a przestrzec« [*szyk 1:1*] (2): O iáka łáłká/ o iákie miłofierdzye tego Pána nád námi/ iż chociaybychmy czego łámi zániedbáli/ on nic zámiełzkác nie chce/ áby nas s tego przełtrzedz á nąpomionąć nie miał/ w czymby łie kolwiek miało sftác omiałzkánie iákieykolwiek pociechy náłzey. *RejPos* 132; *ModrzBaz* 129.

a. *Wezwać, zachęcić do czego [w tym: kogo (5)] (6) :*

napomionąć od kogo (1): A tak zdalobi sye nam yefly bi wczas yefcze thi przyachał a yey m. sye yefcze niervłzila zebi y m. od nas napomyonal abi ofłtrzegła swoych *LibLeg* 11/41.

napomionąć w czym (1): Zdáło mi łię w tym nąpomionąć iákom wyłłzey obiecał czytelniki/ żeby [...] wdáli łię do czytánia Obiáwienia Ianá ś. *CzechEp* 374.

Ze zdaniem dopełnieniowym [w tym z zapowiednikami: o to, w tym; aby (4), żeby (2)] (6): *LibLeg* 7/9, 11/41, 135; *HistRzym* 132v; A ieŕliby go [młodzieńca] w obcy kray poŕŕać miano/ [...] trzebá go ŕtátecznie nápomionać/ áby ŕię nie ták pilnie o to ŕtárał/ żeby naywięcey ludźi w káżdey kráinie poznał/ [...] iáko o to/ áby pilnie obaczał á przypátrował ŕię/ co teź w obcych źiemiách zá obyczáie *ModrzBaz* 11v; *CzechEp* 374.

Szeregi: »napomionać a powŕciągnąć« (1): Aby Vafza C.M. napomyonancz y powczyągnancz raczil Czarza Tatarŕkiego, żeby ŕzyą wpryzazny awpokoyv zachował s królem ye^{ŕo} M. panem moym Miloŕczywem *LibLeg* 7/9.

»napomionać i ŕądać« (1): náfz myloŕczivi pan Krol [...] przeŕz mye roŕkazał w.m. wŕzitkyem laŕke ŕŕwá powyedzyecz. napomyonancz y zandacz W.m. ye^{ŕo} Kro. roŕkazał abifczye w.m. przy Krolyv ye^{ŕo} mczi Sinv ye^{ŕo} K mczi panv ŕŕwem raczily ŕzye otho ŕtaracz abi thi rzeczi o kthore ye^{ŕo} Krolyewŕka Mcz roŕkazał przeŕz myá [...] bi bili thak opatrzone y karane *LibLeg* 11/135.

Synonimy cf NAPOMNIEĆ.

Formacje współrdzenne cf POMNIEĆ.

Cf **NAPOMIENIENIE**, **NAPOMIENION**